

Δικαστήριο: **ΑΡΕΙΟΣ ΠΑΓΟΣ**
Τόπος: **ΑΘΗΝΑ**
Αριθ. Απόφασης: **424**
Έτος: **2012**

Κείμενο Απόφασης

Αριθμός 424/2012

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Α1' Πολιτικό Τμήμα

Ο Ε από τον Ιανουάριο του έτους 2000 άρχισε να παρακολουθείται από τον ιατρό-καρδιολόγο Α διότι έπασχε από υπερλιπιδαιμία. Επειδή η κατάσταση της υγείας του Ε επιδεινώθηκε, ο Α, αφού προέβη σε εξετάσεις όπου και διέγινωσε ότι ο Ε πάσχει από "προκάρδιο άλγος-στηθάγχη", του πρότεινε να υποβληθεί σε στατικό και δυναμικό σπινθηρογράφημα μυοκαρδίου. Ο Α απευθύνθηκε στην Δ για την εκτέλεση της εξέτασης, η οποία προέβη στην εξέταση με ιατρούς της δικής της επιλογής και συγκεκριμένα με τον καρδιολόγο Β και την πυρηνική ιατρό Γ. Κατά τη διάρκεια της εξέτασης ο ασθενής άρχισε να διαμαρτύρεται, ζητώντας να τελειώσει η δοκιμασία κοπώσεως διότι αισθανόταν δυσφορία και πονούσαν οι βραχίονές του. Ο Ε, αφού παρουσίασε ωχρότητα, ψυχρά άκρα και εφίδρωση, λιποθύμησε και παρουσίασε απώλεια συνειδήσεως. Ύστερα ο Ε, συνοδευόμενος από τον Β, μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο πλην κατά τη μεταφορά του κατέληξε. Ως αιτία θανάτου αναφέρεται "παλαιό και πρόσφατο έμφραγμα του μυοκαρδίου".

Κατά τις διατάξεις του άρθρ. 5 του ν.2619/1998 σχετικά με τη σύμβαση για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη βιοϊατρική, συνάγεται ότι η διενέργεια ιατρικών πράξεων, ανεξάρτητα αν αυτές είναι απλές διαγνωστικές ή θεραπευτικές, προϋποθέτει την ελεύθερη συναίνεση του ασθενούς, που πρέπει να δίνεται εκ των προτέρων και αφού ο ασθενής έχει κατάλληλα ενημερωθεί ως προς το σκοπό και τη φύση της ιατρικής πράξης, καθώς και ως προς τα επακόλουθα και τους κινδύνους που αυτή ενδεχομένως συνεπάγεται. Η ύπαρξη δηλαδή έγκυρης συναίνεσης του ασθενούς προϋποθέτει την προηγούμενη πλήρη ενημέρωσή του κατά την παραπάνω έννοια από τον ιατρό που πρόκειται να ενεργήσει την ιατρική πράξη, αλλά και απ' αυτόν που διέγινωσε προηγουμένως την ανάγκη διενέργειας της ιατρικής πράξης και τη συνέστησε στον ασθενή, αφού και στις δυο περιπτώσεις είναι όμοιοι οι κίνδυνοι που δημιουργούνται για τον ασθενή και οι οποίοι πρέπει να καλυφθούν με τη

συναίνεσή του. Η παράβαση της υποχρέωσης αυτής συνιστά νόμιμο λόγο ευθύνης προς αποζημίωση του ασθενούς σε περίπτωση επέλευσης βλάβης ή καταβολή χρηματικής ικανοποίησης λόγω ψυχικής οδύνης της οικογένειας του σε περίπτωση θανάτωσης αυτού, από επιπλοκές σχετιζόμενες με την εφαρμογή των ιατρικών μεθόδων τόσο από τον επιβλέποντα όσο και από τον ενεργήσαντα την ιατρική πράξη γιατρό.

Στην προκειμένη, ο θεράπων ιατρός Α, εάν όφειλε και μπορούσε να διαγνώσει από το ιστορικό ότι ο Ε έπασχε από ασταθή στηθάγχη, όφειλε να μην του συστήσει να υποβληθεί σε δοκιμασία φαρμακευτικής κόπωσης καθώς η εξέταση αυτή δεν ενδείκνυται για ασθενείς που πάσχουν από αυτήν την πάθηση και σε κάθε περίπτωση όφειλε να τον ενημερώσει για το ποσοστό επικινδυνότητας και θνησιμότητας της συγκεκριμένης εξέτασης πριν προβεί σε αυτή, πράγμα που δε συνέβη. Περαιτέρω, τις ίδιες υποχρεώσεις είχαν και οι διενεργήσαντες την εξέταση γιατροί Β και Γ. Επομένως στην περίπτωση αυτή οι Α, Β, Γ και Δ (ως προσθήσασα των Β και Γ) θα ευθύνονται για το θάνατο του Ε. Το γεγονός ότι παρεμβάλλεται η πράξη των Β και Γ δεν αίρει την ευθύνη του Α καθώς αυτός συνταγογράφησε την εν λόγω εξέταση η οποία τελικώς οδήγησε στο θάνατο του Ε. Ωστόσο, στην υπόθεση αυτή ο ΑΠ αναίρεσε την απόφαση του Εφετείου που αναγνώρισε την υποχρέωση του Α να αποζημιώσει τη σύζυγο και τα δύο τέκνα του Ε λόγω ελλιπούς αιτιολογίας.